II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 7 februarie 2007

privind sistemul de ajutor în temeiul Legii nr. 21/2003 (articolele 14, 15 și 16) din Regiunea Sicilia C 31/2005 (ex N 329/2004) pe care Italia intenționează să îl pună în aplicare

[notificată cu numărul C(2007) 285]

(Numai versiunea în limba italiană este autentică)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/498/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu aceste dispoziții [1] și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURA

(1) Prin scrisoarea din 28 iulie 2004, autoritățile italiene au notificat articolele 14, 15 și 16 din *Legge regionale* nr. 21 din 29 decembrie 2003 (denumită în continuare „Legea regională nr. 21/2003"). Prin scrisoarea din 22 septembrie 2004, Comisia a solicitat informații suplimentare. Prin scrisoarea din 24 ianuarie 2005, autoritățile italiene au solicitat prelungirea termenului-limită, care a fost acceptată de Comisie prin scrisoarea din 25 ianuarie.

(2) Prin scrisoarea din 26 ianuarie 2005, autoritățile italiene au declarat că ajutorul prevăzut la articolele 14 și 15 este pus în aplicare conform Regulamentului (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele *de minimis* [2], care așteaptă să fie autorizat de Comisia Europeană.

(3) Prin scrisoarea din 29 martie 2005, Comisia a solicitat autorităților italiene informații suplimentare. În urma unei note primite la 27 aprilie 2005, autoritățile italiene au furnizat informațiile solicitate prin scrisorile din 18 mai și 2 iunie 2006.

(4) Alte informații suplimentare au fost solicitate prin scrisoarea din 10 iunie 2005. Autoritățile italiene au răspuns prin scrisorile din 12 iulie și 14 iulie 2005.

(5) Prin scrisoarea din 6 septembrie 2005, Comisia a informat Italia cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și articolul 62 din Acordul SEE pentru măsura de ajutor în cauză.

(6) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [3]. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutor.

[1] JO C 263, 22.10.2005, p. 30.

[2] JO L 10, 13.1.2001, p. 30.

[3] A se vedea nota de subsol 1.

(7) Comisia nu a primit nici o observație de la părțile interesate.

(8) Prin scrisoarea din 10 noiembrie 2005, autoritățile italiene au cerut Comisiei să suspende procedura, în așteptarea deciziei din partea Curții de Justiție în Cauza C-475/2003 privind compatibilitatea impozitului regional italian pentru activitatea productivă (*imposta regionale italiana sulle attività produttive* – IRAP) cu articolul 33 alineatul (1) din cea de-a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun de taxă pe valoare adăugată: bază unitară de evaluare ([4]). Comisia a acceptat cererea prin scrisoarea din 18 octombrie 2005. Curtea de Justiție a declarat ulterior că IRAP este compatibil cu articolul 33 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE ([5]).

(9) Prin scrisoarea din 10 mai 2006 (A/33600), autoritățile italiene au informat Comisia cu privire la modificarea măsurilor prevăzute la articolele 14 și 15. Prin intermediul acestei modificări, măsurile sunt puse în aplicare conform Regulamentului *de minimis* și „în cazul adoptării unei decizii negative de către Comisie".

II. DESCRIEREA MĂSURII

(a) Temeiul legal al măsurii

(10) Articolele 14, 15 și 16 din Legea regională nr. 21/2003.

(b) Obiectivul măsurii

(11) Potrivit autorităților italiene, măsura este proiectată să încurajeze crearea unor noi societăți și să reducă diferențele dintre societățile din Sicilia și societățile aflate în alte regiuni ale Italiei.

(12) În plus, măsura în cauză urmărește să stimuleze integrarea economiei Uniunii Europene cu economiile țărilor care au semnat Declarația finală a Conferinței ministeriale euro-mediteraneene de la Barcelona din 27 și 28 noiembrie 1995 (Conferința de la Barcelona).

(13) Măsura cuprinde două sisteme: articolele 14 și 15 din Legea regională nr. 21/2003 prevăd o scutire de IRAP pentru anumite societăți, iar articolul 16 din aceeași lege prevede instituirea Centrului euro-mediteranean pentru servicii financiare și asigurări.

(14) Articolele 14 și 15 prevăd o scutire de IRAP de cinci ani pentru anumite societăți noi care au început operațiunile în 2004 și pentru anumite societăți existente.

(15) Mai precis, articolul 14 prevede scutiri succesive de IRAP pe o perioadă de cinci ani (de la începutul operațiunilor) pentru:

(a) societățile din sectorul turismului, sectorul hotelier și sectorul artizanal, din sectorul cultural, agroalimentar și societățile TIC care au început operațiunile în 2004;

(b) toate societățile industriale care au început operațiunile în 2004 cu o cifră de afaceri mai mică de 10 milioane EUR.

(16) Mai precis, articolul 15 prevede scutiri succesive de IRAP pe o perioadă de cinci ani, începând cu 2004, pentru contribuția de bază impozabilă care depășește media pentru anii 2001-2003, pentru toate societățile existente, cu excepția celor care operează în sectorul chimic și petrochimic.

(17) Numai societățile care au în mod cumulat sediul social, sediul administrativ și locul de desfășurare a afacerii în Sicilia îndeplinesc condițiile pentru sistemul de ajutor.

(18) Articolul 16 instituie Centrul euro-mediteranean pentru servicii financiare și asigurări, care cuprinde filiale sau întreprinderi asociate ale instituțiilor de credit, brokeraj imobiliar, societăți fiduciare, societăți de asigurări și societăți de finanțare care colectează fonduri pe piețele internaționale care să fie utilizate exclusiv în afara teritoriului statului italian cu nerezidenți. De asemenea, central mai cuprinde și societăți care furnizează servicii de intermediere și consultanță pentru comerțul internațional. Președintele Regiunii Sicilia a numit un comitet de monitorizare, cu sarcina de a acorda și retrage autorizația societăților de a opera în cadrul centrului.

(19) Aceste societăți beneficiază de următoarele avantaje:

(a) 50 % reducere din rata IRAP pentru veniturile realizate în cadrul centrului;

(b) scutire de taxe privind concesiile regionale;

(c) reducere la rată fixă pentru taxa de înregistrare, taxa ipotecară și taxele de cadastru;

([4]) JO L 145, 13.6.1977, p. 1.

([5]) Hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 3 octombrie 2006 în cauza C-475/2003 Banca popolare di Cremona Soc.coop.a.r.l. v. Agenzia Entrate Ufficio Cremona, Rec. 2006, p. I-09373.

(d) scutirea de impozit pe profit privind veniturile obținute în Sicilia ([6]) în legătură cu activitățile realizate în cadrul centrului.

(20) Avantajele de impozitare disponibile în cadrul sistemului sunt acordate numai pentru tranzacții că țările terțe care au semnat Declarația de la Barcelona din 27-28 noiembrie 1995 ([7]).

(21) Amplasarea exactă a centrului pe teritoriul Siciliei și criteriile de acordare a autorizației pentru a realiza afacerea la centru vor fi stabilite în regulamentele de punere în aplicare.

(22) Măsurile sunt determinate de punerea în aplicare de către Regiunea Sicilia a autonomiei de impozitare acordate de articolele 36 și 38 din Statutul regional sicilian, care are un nivel de act constituțional.

(c) **Bugetul pentru măsură**

(23) Autoritățile italiene estimează că, odată ce au introdus dispozițiile de mai sus, impactul bugetar al articolelor 14 și 15 va fi de aproximativ 170 de milioane EUR (120 de milioane EUR și respectiv 48 milioane EUR) între 2004 și 2009. Acestea nu au furnizat nici o estimare privind impactul articolului 16.

(d) **Durata măsurii**

(24) Legea regională nr. 21/2003 a intrat în vigoare la 30 decembrie 2003, însă intrarea în vigoare a articolelor 14, 15 și 16 se supune în mod explicit verificării realizate de Comisia Europeană.

(25) Prin scrisoarea din 26 ianuarie 2005, autoritățile italiene au informat Comisia cu privire la faptul că ajutorul prevăzut la articolele 14 și 15 a fost pus în aplicare conform regulamentului *de minimis* așteptând verificarea din partea Comisiei. Ulterior, prin scrisoarea din 10 mai 2006, acestea au declarat că ajutorul prevăzut la articolele 14 și 15 a fost pus în aplicare conform regulii *de minimis* și „în cazul adoptării unei decizii negative de către Comisie".

([6]) Mai precis, Sicilia își asumă, în sensul articolului 8 alineatul (2) din Legea nr. 212/2000 din 27 iulie 2000 „*Disposizioni in materia di statuto dei diritti del contribuente*" (GU nr. 177 din 31 iulie 2000), datoria impozitului pe profit care trebuie plătită de beneficiarii care au domiciliul de impozitare în afara Siciliei. Veniturile din impozitele pe profit plătite de societățile siciliene contribuie la regiunea Sicilia.

([7]) „Țările terțe" în cauză sunt Algeria, Cipru, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Malta, Maroc, Siria, Tunisia, Turcia și Autoritatea Palestiniană.

(26) Măsura prevăzută la articolul 14 s-a aplicat intrând în vigoare în 2005. Autoritățile italiene au decis să o aplice timp de cinci ani fiscali.

(27) Măsura prevăzută la articolul 15 se aplică, de asemenea, timp de cinci ani fiscali, din 2004 până în 2009.

(28) Măsura prevăzută la articolul 16 se aplică de la intrarea în vigoare a măsurii până în anul fiscal următor celui în care zona liberului schimb la care se face referire în Declarația de la Barcelona este stabilită în mod eficace (2010).

III. **MOTIVELE CARE AU GENERAT DESCHIDEREA PROCEDURII**

(a) **Articolul 14 și articolul 15: scutiri IRAP**

(29) În scrisoarea sa din 6 septembrie 2005, Comisia și-a exprimat opinia că sistemul de ajutor notificat constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, întrucât sunt implicate resursele statului, întrucât este selectiv prin faptul că țintește spre anumite sectoare și/sau anumite categorii de întreprindere în ceea ce privește o sarcină fiscală redusă și întrucât poate denatura concurența și afecta comerțul la nivel comunitar.

(30) Unul dintre motivele care au generat deschiderea procedurii a fost faptul că Comisia avea îndoieli dacă ajutorul prevăzut la articolele 14, 15 și 16 din Legea regională nr. 21/2003 este compatibil cu piața unică.

(31) În primul rând, Comisia avea îndoieli dacă măsura îndeplinește condițiile stabilite în Liniile directoare privind ajutorul regional național ([8]) („Liniile directoare"). De fapt, conform notificării, măsura acordă ajutor de operare societăților siciliene care îndeplinesc criteriile indicate la punctele 14 și 17 și societăților care operează în cadrul Centrului euro-mediteranean pentru servicii financiare și asigurare.

([8]) JO C 74, 10.3.1998, p. 9.

(32) La punctul 4.15 din Liniile directoare, se poate acorda ajutorul de operare dacă măsura este justificată în sensul contribuției acesteia la dezvoltarea regională și al naturii sale și dacă nivelul său este proporțional cu neajunsurile pe care urmărește să le rezolve. În această privință, Comisia se îndoiește că autoritățile italiene au reușit să justifice furnizarea ajutorului de operare prin demonstrarea existenței unor neajunsuri și măsurarea importanței acestora și că ajutorul putea fi justificat în funcție de contribuția sa la dezvoltarea regională.

(33) Comisia avea îndoieli conform cărora ajutorul de operare prevăzut la articolele 14 și 15 din Legea regională nr. 21/2003 poate fi compatibil cu piața comună și că poate contribui la crearea de societăți noi și reduce diferența dintre societățile care operează în Sicilia și societățile care operează pe restul teritoriului în Italia. În această privință, Comisia a observat că legătura dintre reducerea IRAP pentru beneficiari (de exemplu cei cuprinși la articolul 15) și crearea de societăți noi în Sicilia este neclară și lăsată fără explicație de către autoritățile italiene. Apoi, faptul că, la nivel teoretic, reducerea IRAP va spori numărul de societăți noi nu este suficient în sine pentru ca ajutorul să fie considerat compatibil.

(34) În notificare, autoritățile italiene au argumentat că pragul de 10 milioane EUR era suficient de scăzut pentru a garanta că articolul 14 se aplică doar la IMM-uri. Comisia a argumentat că articolul 14 a fost limitat *de facto* doar în mod superficial la IMM-uri, întrucât nu a ținut cont de numărul de angajați și, mai ales, de faptul că societatea care beneficiază în urmă măsurii este o întreprindere „legată" sau „parteneră" în sensul liniilor directoare privind IMM-urile ([9]). În plus, chiar dacă autoritățile italiene ar putea să demonstreze că numai IMM-urile în sensul liniilor directoare beneficiază în urma acestei măsuri, Comisia observă că măsura în cauză constituie în continuare ajutor de operare.

(35) În plus, autoritățile italiene au susținut că răspândirea microîntreprinderilor a rezultat în costuri de finanțare mai mari și o intensitate de muncă mai mare; costurile muncii și datoriei constituie o parte importantă din baza de impozitare a IRAP, plasând astfel societățile siciliene în dezavantaj. Comisia a observat că, deși problema cu care se confruntă economia siciliană este rata ridicată a microîntreprinderilor și consecințele acesteia, o reducere generală a IRAP pentru societățile de toate mărimile nu se adresează acestui aspect, întrucât nu ținteste spre microîntreprinderi. În plus, ajutorul nu părea să fie proiectat pentru a se adresa problemelor asociate cu statutul insulei Sicilia, în sensul că nu avea legătură cu costurile suplimentare privind insularitatea, cum ar fi costurile de transport. Spre exemplu, Comisiei nu i se pare evident că societățile care operează în sectorul turismului, în cel hotelier sau al bunurilor culturale se confruntă cu dezavantaje speciale în urma faptului că sunt situate în Sicilia (articolul 14).

(36) În plus, Comisia observă că declarația autorităților italiene nu conține informații suficiente pentru a garanta că ajutorul vă scădea în timp. În exemplul dat, pare că autoritățile italiene intenționează să reducă raportul de scutire IRAP. Totuși, acest fapt nu garantează *per se* că totalul ajutorului va fi în scădere.

(37) În plus, Comisia nu are impresia că, după cum articolul 15 prevede ajutor pentru societățile de toate dimensiunile, utilizarea datelor privind numai societățile cu o cifră de afaceri sub 10 milioane EUR și cu mai puțin de 10 angajați în sectorul industrial, în cel TIC și turistic/hotelier poate demonstra proporționalitatea măsurii în cauză.

(38) Comisia a argumentat că măsura pare să fie selectivă din punct de vedere material în sensul că avantajele impozitare prevăzute la articolele 14 și 15 exclud din grupul de posibili beneficiari diferite categorii de societăți (a se vedea punctul 56), favorizând în special sectorul turistic, cel hotelier, al bunurilor culturale, agro-alimentar și TIC. În plus, măsura pare să favorizeze societățile industriale existente și pe cele noi cu o cifră de afaceri sub 10 milioane EUR, însă le exclude pe cele care operează în sectorul chimic și petrochimic.

(39) În declarațiile acestora, autoritățile italiene au menționat că societățile din sectorul chimic și petrochimic au fost excluse din cadrul beneficiului prevăzut la articolul 15, întrucât nu au fost afectate de costurile ridicate de transport asociate cu statutul insular al Siciliei și întrucât numărul societăților din aceste sectoare era foarte mic. Totuși, Comisia nu are impresia că societățile din toate sectoarele eligibile pentru măsura de ajutor sunt afectate de costurile de transport ridicate; în plus, numărul beneficiarilor nu are nicio influență privind clasificarea unei anumite măsuri ca fiind ajutor.

(40) În cele din urmă, Comisia a observat că măsura face discriminare între societățile „siciliene" și „nesiciliene", în măsura în care împiedică societățile cu sediul social într-un alt stat membru să beneficieze de ajutor. Comisia

([9]) Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei (JO L 10, 13.1.2001, p. 33). Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 (JO L 368, 23.12.2006, p. 85). A se vedea în special anexa la Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

este de părere că nu există niciun motiv obiectiv care să justifice această alegere din partea autorităților italiene și că, prin urmare, această dispoziție a sistemului de ajutor contravine articolului 43 din Tratatul CE. Din acest motiv, de asemenea, Comisia a observat că măsura nu poate fi compatibilă cu piața comună ([10]). De asemenea, a remarcat că măsura conferă un avantaj selectiv asupra societăților siciliene, în sensul că numai întreprinderile impozabile care au, în mod cumulat, sediul social, sediul administrativ și locul de desfășurare a afacerii în Sicilia pot beneficia în urma sistemului de ajutor. Nu pare să fie acesta cazul tuturor societăților care realizează o activitate productivă sau comercială în Sicilia și se află sub incidența IRAP privind activitatea respectivă. Autoritățile italiene nu au furnizat niciun argument cu privire la acest aspect în declarațiile acestora.

(b) **Articolul 16**

(41) În primul rând, Comisia a argumentat că autoritățile italiene nu au clarificat în declarațiile acestora de ce consideră că ajutorul pentru instituirea Centrului euro-mediteranean pentru servicii financiare și asigurare se poate califica pentru scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE.

(42) Autoritățile italiene au menționat în declarațiile acestora că măsura în cauză constituie ajutor de operare. Comisia a fost de părere că denaturarea concurenței care rezultă din ajutorul acordat în sectorul financiar poate fi foarte însemnată și că activitățile financiare nu ajută în mod semnificativ la remedierea neajunsurilor cu care se confruntă regiunile eligibile pentru scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a), după cum se menționează în avizul Comisiei privind aplicarea regulilor de ajutor de stat pentru măsurile legate de impozitarea directă a afacerilor ([11]) și în diferite decizii luate de atunci. Comisia a amintit că avizul menționat anterior menționează clar că, pentru a fi considerat compatibil cu piața comună, ajutorul de stat care intenționează să promoveze dezvoltarea economică a anumitor zone trebuie să fie „proporțional cu scopurile urmărite și să țintească spre acestea". Din această perspectivă, este puțin probabil ca activitățile offshore și activitățile care au un impact redus sau inexistent asupra economiei locale să fie acceptate ca ajutor de stat compatibil. De aceea, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că există o proporționalitate între nivelul de ajutor și neajunsul pe care urmărește să îl compenseze.

(43) În cele din urmă, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că măsura prevăzută la articolul 16 poate fi considerată un proiect de interes european comun în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(44) De fapt, justificarea principală oferită de autoritățile italiene în sprijinul ajutorului a fost că măsura este considerată un proiect de interes european comun în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE, întrucât articolul 16 este asemănător cu dispoziția din Legea nr. 19/1991 privind dezvoltarea activităților economice și cooperării internaționale în regiunea Friuli-Venezia Giulia, provincia Belluno și zonele învecinate, care a instituit Centrul pentru servicii financiare și asigurare de la Trieste, care a fost declarat incompatibil de Comisie în 2003, după ce a fost autorizat de aceasta în 1995 conform scutirii prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE ([12]). În această privință, Comisia a remarcat că, în prima sa decizie, ajutorul pentru instituirea Centrului pentru servicii financiare și asigurare de la Trieste a fost considerat compatibil cu piața comună conform scutirii prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (c) [(acum articolul 87 alineatul (3) litera (c)], nu conform scutirii prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (b) ([13]).

(45) Autoritățile italiene au susținut că motivele pentru care Comisia a răsturnat decizia precedentă de compatibilitate se bazează pe faptul că Sicilia este o regiune eligibilă pentru ajutorul de stat prevăzut la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE și că, în cazul de față, piața de capital europeană nu este integrată cu piața de capital africană, astfel încât favorizarea acestei integrări conform Declarației de la Barcelona rămâne un obiectiv european important.

(46) Comisia a remarcat că fiecare analiză trebuie realizată de la caz la caz, având în vedere caracteristicile diferite ale unor sisteme aparent asemănătoare, care ar putea totuși să fie foarte semnificative, cum ar fi în contextul economic. În această privință, a subliniat, spre exemplu, faptul că ajutorul total (pe durata de cinci ani a sistemului) furnizat pentru instituirea Centrului pentru servicii financiare și asigurare de la Trieste a fost acoperit și că valoarea totală a împrumuturilor și investițiilor realizate de societăți la Centru a fost limitată.

(47) În plus, Comisia consideră că în cazul de față este valabil același raționament ca cel aplicat în 2003 în cazul Trieste, din următoarele motive:

(a) Unul dintre principalele argumente pentru răsturnarea deciziei privind Trieste a fost cel că o astfel de măsură constituie ajutor de operare pe care Comisia îl autorizează doar în mod excepțional în sectoarele de activitate care necesită tratament special. Acesta nu este cazul în sectorul financiar, iar Comisia este de părere că, în ziua de azi, ajutorul pentru participanții pe piețele financiare poate genera denaturări foarte semnificative în acest sector.

([10]) A se vedea cauza C-156/98 *Germania* v *Comisie* [2000] ECR I-6857, alineatele 76-87.

([11]) JO C 384, 10.12.1998, p. 3 (a se vedea punctul 33).

([12]) Pentru a fi mai exacți, Centrul s-a instituit prin articolul 3 din Legea nr. 19 din 9 ianuarie 1991. Deciziile relevante ale Comisiei sunt Decizia 95/452/CE din 12 aprilie 1995 (JO L 264, 7.11.1995, p. 30) și Decizia 2003/230/CE a Comisiei din 11 decembrie 2002 privind schema de ajutor existentă pe care Italia era autorizată să o pună în aplicare pentru Centrul pentru servicii financiare și asigurare de la Trieste (JO L 91, 8.4.2003, p. 47).

([13]) A se vedea nota de subsol 12.

(b) Un alt argument pentru răsturnarea deciziei privind Trieste a fost că, în evaluarea acesteia, realizate în lumina regulilor privind ajutorul de stat, Comisia poate avea în vedere, de asemenea, efectele negative asupra concurenței care au fost subliniate de lucrarea Codului de conduită pentru impozitarea afacerii ([14]). Această lucrare a arătat că stimulenții fiscali privind activitățile mobile la nivel internațional, cum ar fi finanțele, asigurările și serviciile în interiorul grupului, pot avea efecte negative asupra celorlalte state membre, mai ales deoarece creează oportunități pentru evitarea impozitelor. Regimul Trieste, care a fost evaluat ca fiind dăunător conform criteriilor prevăzute în Cod, poate avea un astfel de potențial. Comisia subliniază că autoritățile italiene, în cadrul observațiilor acestora din acel moment privind măsurile adecvate pentru sistemul Trieste, la care se face referire la reuniunea din 19 martie 2002 a Grupului pentru Codul de conduită, la care Italia a declarat că Centrul se va închide într-o perioadă de timp compatibilă cu programul de lucru privind Codul de conduită.

(48) În cele din urmă, după ce s-a subliniat faptul că două dintre țările care au semnat Declarația de la Barcelona, Cipru și Malta, erau deja membre ale Uniunii Europene în momentul notificării prezentei măsuri, Comisia consideră că situația în țările care vor beneficia în urma investițiilor realizate de societățile instituite la Centru diferă în multe privințe de situația țărilor din Europa de Est în 1995. Mai ales, problemele speciale de tranziție fie nu s-au ivit în multe dintre țările semnatare ale Declarației de la Barcelona, fie s-au ivit în trecut (spre exemplu, Turcia și Israel sunt clar economii de piață liberă), iar perioada de tranziție s-a încheiat (spre exemplu, în Algeria).

(49) De aceea, Comisia se îndoiește că articolul 16 se califică pentru scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(50) Comisia a explicat, că aceasta consideră că este necesară o analiză mai detaliată a problemei. O astfel de analiză trebuie să cuprindă orice observații făcute de terții interesați. Abia după ce se au în vedere astfel de observații, Comisia poate decide dacă măsura propusă de autoritățile italiene afectează condițiile comerciale la un grad care se opune interesului comun.

([14]) Miniștrii finanțelor ai UE au instituit Grupul pentru codul de conduită (impozitarea afacerii) la o reuniune a Consiliului din 9 martie 1998, prezidată de șeful serviciului financiar în Regatul Unit, Dawn Primarolo, pentru a evalua măsurile de impozitare care pot fi cuprinse în domeniul de aplicare al Codului de conduită. Într-un raport din noiembrie 1999, grupul a identificat 66 de măsuri de impozitare dăunătoare, dintre care una era măsura de instituire a Centrului pentru servicii financiare și asigurare de la Trieste.

IV. **OBSERVAȚIILE ITALIEI**

(51) Comisia nu a primit nicio observație din partea autorităților italiene sau din partea terților interesați care doresc să risipească îndoielile ivite în momentul în care s-a inițiat procedura formală de investigație.

V. **EVALUAREA MĂSURII**

V.1. **Legalitatea**

(52) Prin notificarea sistemului de ajutor cu o clauză suspensivă sau, în cazul articolului 14 și articolului 15, prin punerea în aplicare a acestuia conform Regulamentului *de minimis* până ce va fi autorizat de Comisie, autoritățile italiene au respectat normele de procedură de la articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE.

V.2. **Caracterul de ajutor de stat al sistemului**

(53) Comisia consideră că măsura constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE din următoarele motive:

Prezența resurselor statului:

(54) Măsura implică utilizarea de resurse ale statului în sensul de venituri fiscale la care Regiunea Sicilia a renunțat și care corespund obligației de plată redusă a impozitului din partea beneficiarului.

Avantajul economic:

(55) Măsura îi conferă beneficiarului un avantaj economic care rezultă din reducerea sarcinii fiscale, care se traduce într-un avantaj financiar în sensul unei plăți reduse a impozitului în urma căreia societățile beneficiază imediat în anii în care se aplică reducerea.

Prezența selectivității în sensul că măsura favorizează „anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri”:

— *Articolul 14 și articolul 15*

(56) Comisia observă că articolele 14 și 15 trebuie examinate împreună, întrucât acestea conferă avantaje asemănătoare pentru categorii diferite de beneficiari. Cele două articole combinate exclud din grupul de posibili beneficiari diferite categorii de întreprinderi:

(a) societățile noi cu o cifră de afaceri de peste 10 milioane EUR care operează în toate sectoarele mai puțin cele menționate la articolul 14 alineatul (1) (și anume, cel turistic, hotelier, al bunurilor culturale, agro-alimentar, TIC și al activităților meșteșugărești);

(b) societăți noi cu o cifră de afaceri sub 10 milioane EUR care operează în toate sectoarele mai puțin cele menționate la articolul 14 alineatul (2) (și anume cel industrial); acestea sunt, de fapt, societăți în sectorul agricol și cel al serviciilor;

(c) societăți existente care operează în sectorul chimic și petrochimic (articolul 15).

(57) În consecință, măsura favorizează anumite sectoare productive, în special sectorul turismului, cel hotelier, cel al bunurilor culturale, cel agro-alimentar și TIC, în care toate societățile sunt eligibile pentru scutiri IRAP de cinci ani. În al doilea rând, acesta favorizează societățile industriale existente și pe cele noi cu o cifră de afaceri mai mică de 10 milioane EUR, cu excepția societăților care operează în sectorul chimic și petrochimic.

(58) Chiar dacă autoritățile italiene ar fi dovedit că nu au fost societăți noi cu o cifră de afaceri de peste 10 milioane EUR în industrie, exceptând sectorul chimic și petrochimic, măsura, conform jurisprudenței stabilite ([15]), s-ar rezuma la o măsură selectivă care favorizează sectorul productiv menționat anterior, întrucât scutirea IRAP de cinci ani nu este valabilă pentru societățile active în alte sectoare decât cele ale industriei.

(59) În cele din urmă, măsura pare să confere un avantaj selectiv pentru societățile siciliene în sensul că numai întreprinderile impozabile care au în mod cumulat sediul social, sediul administrativ și locul de desfășurare a afacerii în Sicilia pot beneficia de sistemul de ajutor. Acesta nu pare să fie cazul cu toate întreprinderile care realizează o activitate productivă sau comercială în Sicilia și care se află sub incidența IRAP privind activitatea respectivă.

— *Articolul 16: Centrul euro-mediteranean pentru servicii financiare și asigurare*

(60) Comisia observă că articolul 16 conferă avantaje selective în măsura în care numai anumite societăți pot beneficia de acestea. Într-adevăr, avantajele sunt oferite numai societăților de asigurări sau de finanțare autorizate să opereze în centru. De aceea, măsura exclude toate societățile care colectează fonduri pe piețele internaționale pentru a le investi în țările menționate la nota de subsol 7 și ale căror activități cu țările respective nu se realizează în centru.

(61) În plus, măsura este selectivă numai atât cât exclude societățile de asigurări și de finanțare care investesc în Italia și în alte țări care nu apar pe lista completă dată la nota de subsol 7.

(62) În conformitate cu aceasta, Comisia conchide că măsura propusă este selectivă.

Denaturarea concurenței și comerțului dintre statele membre

(63) Conform jurisprudenței stabilite ([16]), pentru ca o măsură să denatureze concurența este suficient ca destinatarul ajutorului să concureze cu alte întreprinderi pe piețele deschise concurenței.

(64) Comisia observă că măsurile prevăzute la articolele 14 și 15 par să denatureze concurența și să afecteze comerțul dintre statele membre, întrucât au efectul de a scuti beneficiarii de o sarcină pe care altfel ar fi trebuit să o poarte.

(65) În cazul de față, beneficiarii sunt societăți de toate dimensiunile care operează în principal în industrie, excluzând sectorul chimic și petrochimic. Aceste societăți concurează cu alte societăți pe piețele deschise concurenței astfel încât, în conformitate cu jurisprudența stabilită, scutirea IRAP poate denatura concurența și afecta comerțul.

(66) În mod asemănător, Comisia consideră că măsura prevăzută la articolul 16 denaturează concurența și afectează comerțul dintre statele membre. Într-adevăr, dată fiind însăși natura afacerii acestora, societățile de finanțare, societățile de asigurări, brokerajele imobiliare și societățile care gestionează titlurile de valoare ale clienților concurează cu alte societăți la nivel european.

(67) În consecință, Comisia conchide că sistemul propus constituie ajutor de stat.

([15]) A se vedea, spre exemplu, cauza C-143/99 Adria-Wien Pipeline GmbH și Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v Finanzlandesdirektion für Kärnten [2001] ECR I-08365 privind o reducere acordată numai întreprinderilor producătoare de bunuri.

([16]) Cauza T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* v *Comisie* [1998] ECR II-717.

V.3. **Compatibilitate**

(68) La nivelul la care măsura constituie un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, compatibilitatea acesteia trebuie evaluată în lumina scutirilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3). Scutirile prevăzute la articolul 87 alineatul (2), care privesc ajutorul care are un caracter social și care este acordat consumatorilor individuali, ajutorul pentru a repara pagubele cauzate de dezastrele naturale sau întâmplările excepționale și ajutorul acordat anumitor zone din Republica Federală Germania, nu se aplică în cazul de față. Măsura nu poate fi considerată ca fiind un proiect important de interes european comun sau să soluționeze o dereglare gravă în economia italiană, după cum prevede articolul 87 alineatul (3) litera (b). Această măsură nu se poate califica nici pentru scutirea conform articolului 87 alineatul (3) litera (c), care prevede ca autorizația să fie acordată pentru ajutorul care să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice sau anumitor zone economice, unde un astfel de ajutor nu afectează în mod negativ condițiile comerciale într-o măsură în care să contravină interesul comun. În cele din urmă, măsura nu are ca obiectiv promovarea culturii și conservarea patrimoniului, după cum prevede articolul 87 alineatul (3) litera (d).

(69) Articolul 87 alineatul (3) litera (a) prevede autorizația de ajutor pentru promovarea dezvoltării economice a zonelor în care standardul de viață este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut. Sicilia este o regiune eligibilă pentru această scutire.

(70) În decizia sa de a iniția procedura formală de investigație, Comisia a explicat motivele, rezumate la alineatele (29)-(50), și de ce s-a îndoit că măsura se poate califica pentru scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a). În plus, a eliminat posibilitatea că măsura prevăzută la articolul 16 din Legea regională nr. 21/2003 se poate califica pentru scutirea de la articolul 87 alineatul (3) litera (b), care prevede autorizația de ajutor pentru a promova executarea unui proiect de interes european comun sau pentru a remedia o dereglare gravă în economia Italiei.

(71) În absența oricăror observații din partea Italiei sau a terților interesați, Comisia poate nota pur și simplu că aceste îndoieli i-au fost confirmate.

VI. **CONCLUZIE**

(72) Comisia conchide că măsura notificată de Italia și descrisă la alineatele (10)-(28) nu este compatibilă cu piața comună și nu este cuprinsă de nici o scutire prevăzută în Tratatul CE. De aceea, măsura trebuie să fie interzisă. Conform autorităților italiene, ajutorul nu a fost acordat și, prin urmare, nu trebuie recuperat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sistemul de ajutor pe care Italia plănuiește să îl pună în aplicare conform articolelor 14, 15 și 16 din Legea nr. 21/2003 din Regiunea Sicilia constituie ajutor de stat.

Ajutorul menționat la alineatul anterior este incompatibil cu piața comună și, de aceea, nu poate fi pus în aplicare.

Articolul 2

Italia informează Comisia, în termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, cu privire la măsurile luate pentru respectarea acesteia.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Italiei.

Adoptată la Bruxelles, 7 februarie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei